

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/62/2015
Identifikačné číslo spisu:	8206202071
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8206202071.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: TNS s.r.o., so sídlom Vácka ulica 4109/10, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 36 319 848, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom J. Jesenského 69, 957 01 Bánovce nad Bebravou, proti žalovanému: SB INMART, a.s., so sídlom Duklianska 21, 085 01 Bardejov, IČO: 31 628 745, zastúpenému JUDr. Rastislavom Strakom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 9, 085 01 Bardejov, v konaní o zaplatenie 37 357,55 eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 08. apríla 2014, č. k. 4Cob/47/2013-526, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 08. apríla 2014, č. k. 4Cob/47/2013-526 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov rozsudkom zo dňa 19. 12. 2012, pod č. k. 1Cb/197/2006-476, zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 0,05 % denne zo sumy 31 867,09 eur od 25. 12. 2004 do 02. 01. 2005, v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 0,05 % denne zo sumy 5 490,46 eur od 06. 01. 2005 do 28. 01. 2005, v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 31 867,09 eur od 03. 01. 2005 do zaplatenia nad sadzbu 14,5 % ročne a v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 5 490,46 eur od 29. 01. 2005 do zaplatenia nad sadzbu 14,5 % ročne. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 23 907,72 eur s 14,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 21 180,16 eur od 03. 01. 2005 do zaplatenia a zo sumy 2 727,56 eur od 29. 01. 2005 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie istiny vo výške 13 449,83 eur, úroku z omeškania v sadzbe 14,5 % ročne zo sumy 10 686,93 eur od 03. 01. 2005 do zaplatenia a úroku z omeškania v sadzbe 14,5 % ročne zo sumy 2 762,90 eur od 29. 01. 2005 do zaplatenia návrh žalobcu zamietol. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 28 %. Žalobcu zaviazal nahradiť štátu trovy konania vo výške 1,39 eur na účet Okresného súdu Bardejov č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v C., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného zaviazal nahradiť štátu trovy konania vo výške 2,47 eur na účet Okresného súdu Bardejov č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v C., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 1 203 320,70 Sk (v prepočte 39 942,93 eur) spolu s úrokom z omeškania 0,05 % denne z dlžnej sumy 960 027,95 Sk (31 867,09 eur) od 04. 12. 2004 do zaplata a zo sumy 165 405,50 Sk (5 490,46 eur) od 21. 12. 2004 do zaplata a náhrady trov konania titulom uzavretej Rámcovej zmluvy na dodávku náradia č. 1/2004, predmetom ktorej boli podmienky pre nákup náradia a ďalšieho tovaru podľa požiadaviek kupujúceho a poskytovanie technickej pomoci vrátane servisu, náradia, vyriešenia technologických postupov, výroby za výlučného použitia dodávaného náradia. Na základe toho žalobca dodal žalovanému hnutelné veci dojednané v prílohe rámcovej zmluvy. Dodaný tovar bol účtovaný faktúrou č. 20042062 zo dňa 19. 11. 2004 splatnou 03. 12. 2004, znejúcou na sumu 960 027,95 Sk, resp. 24 370,55 eur (za kurzovej hodnoty 30,393 Sk = 1 eur) a faktúrou č. 20042179 zo dňa 06. 12. 2004 splatnou 20. 12. 2004 na sumu 165 405,50 Sk. Po uplynutí lehoty splatnosti, ani po pokuse o mimosúdny zmier, dlžná suma 1 203 320,70 Sk zo strany žalovaného zaplata nebola. Preto žalobca v konaní požaduje platenie dohodnutého úroku z omeškania 0,05 % denne podľa bodu 5 rámcovej zmluvy.

3. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby, okresný súd uznesením z 31. 07. 2006 pripustil zmenu žaloby s tým, že má byť zaplata 960 028,- Sk s úrokom z omeškania 0,05 % denne od 25. 12. 2004 do zaplata a zo sumy 165 405,50 Sk od 06. 01. 2005 do zaplata. Žalobca ďalej podaním zo dňa 17. 04. 2012 čiastočne zobral návrh späť. Okresný súd podľa § 96 ods. 1, 2 O. s. p. pripustil čiastočné späťvzatie návrhu v časti platenia úroku z omeškania nad sadzbu 14,5 % ročne zo sumy 31 867,09 eur od 03. 01. 2005 do zaplata a pri sume 5 490,46 eur od 29. 01. 2005 do zaplata.

4. Súd prvej inšancie po prejednaní veci dospel k záveru, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný, pretože prioritou Rámcovej zmluvy o dodávke náradia zo dňa 26. 07. 2004 je dodávka náradia, pričom rámcová zmluva je zmiešanou zmluvou, a to kúpnu zmluvou a zmluvou o dielo. Rámcová zmluva rieši dodávku náradia, kde žalobca je predávajúci a žalovaný kupujúci. Tomu svedčí aj článok VI zmluvy, ktorý označuje povinnosti kupujúceho. V článku VII zmluvy sa riešia otázky povinnosti predávajúceho. Tiež upravuje poskytovanie technickej pomoci, vrátane servisu náradia, riešenia technologických postupov výroby za výlučného použitia dodávaného náradia o žalobcu. Zároveň dodal, že nepovažuje listinu označenú ako prílohu č. 4 rámcovej zmluvy za platný dodatok zmluvy.

5. Súd prvej inšancie posudzoval kúpnu zmluvu podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom vychádzal z rámcovej zmluvy, ktorá predpokladala dodávky tovaru na základe samostatných potvrdených objednávok (článok II a článok IV zmluvy), pričom bolo povinnosťou žalobcu vytvoriť tzv. nárazníkový sklad pre rýchle vybavenie neočakávaných požiadaviek kupujúceho. Žalobca však nemal k dispozícii písomné objednávky a tvrdil, že došlo k ústnemu objednaní tovaru. Súd prvej inšancie dodal, že podľa rámcovej zmluvy, objednávka nemusela byť písomná, a tak sa vychádza z ústnej praxe objednávaní tovaru medzi účastníkmi. Aj keď žalovaný tvrdí, že bola ustálená písomná forma, tak žalovaný objednával tovar aj ústne, aj telefonicky, a to aj po uzavretí rámcovej zmluvy, o čom sú predložené dôkazy (č. l. 314 až 365 spisu). Tovar bol u žalobcu objednávaný ústne Ing. Q., čo je potvrdené aj výpoveďou zo dňa 07. 05. 2008 na pojednávaní. Reťaze dôkazov podľa súdu prvej inšancie preukazujú dodanie tovaru do nárazníkového skladu za účelom skúšok a vybavenia neočakávaných požiadaviek, ako to predpokladá článok VII zmluvy. Nárok žalobcu je preto dôvodný len v časti kúpnej ceny tovaru, ktorý žalovaný z výdajne náradia - skladu vzal, čím došlo na základe rámcovej zmluvy ku konkludentne uzavretej samostatnej kúpnej zmluvy na daný tovar, ktorý žalovaný, čo i len raz alebo viackrát použil, keď rozsah vzatého a použitého náradia bol zistený ohliadkou vo výdajni náradia, ktorá ohliadka bola 15. 08. 2012. Moment, keď žalovaný z uvedenej výdajne náradia vzal kus náradia, je potrebné podľa súdu považovať za akceptáciu návrhu na uzavretie samostatnej kúpnej zmluvy na základe rámcovej zmluvy, za cenu uvedenú v cenníku žalobcu. Pri nevyzdvihnutom a nepoužitom náradí súd prvej inšancie konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že tento tovar žalovaný objednal, ako to predpokladá rámcová zmluva, resp., že došlo k ústnemu, alebo konkludentnému uzavretiu kúpnej zmluvy.

6. Súd prvej inšancie v rozsudku uviedol, že nepovažoval za dôvodné vykonať dokazovanie znalcom na overenie použitia náradia na skúšky, keďže záver súdu o povinnosti zaplatiť kúpnu cenu vychádza z

vykonaného dokazovania.

7. V zmysle vyššie uvedeného mal v konaní preukázané, že z nárazníkového skladu bolo žalovaným použité náradie v celkovej cene 638 073,53 Sk pri dodacom liste č. 20042062, čo znamená 21 180,16 eur, ak sa použije prepočítací konverzný kurz 30,126 Sk = 1 eur podľa zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny eur v Slovenskej republike. Súd dodal, že ďalej tu je povinnosť zaplatiť aj tovar z druhej faktúry v rozsahu 2 727,56 eur.

8. O povinnosti platiť úroky z omeškania rozhodoval súd prvej inštancie s poukazom na § 369 Obchodného zákonníka, keď nebola medzi účastníkmi dohoda o výške úrokov z omeškania, preto má žalobca právo na zákonný úrok 14,5 % ročne.

9. Súd prvej inštancie zamietol nárok na zaplatenie 13 449,83 eur s príslušným úrokom z omeškania, pretože žalovanému nevznikla povinnosť zaplatiť kúpnu cenu. Žalobca nepreukázal vznik ústnej kúpnej zmluvy, resp. konkludentnej kúpnej zmluvy, keď tovar v takomto rozsahu z výdajne náradia žalovaný neprevzal a nepoužil.

10. O trovách konania účastníkov bolo okresným súdom rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 O. s. p. a žalobcovi priznaná náhrada trov konania podľa pomeru úspechu v súdnom konaní.

11. O náhrade trov štátu bolo rozhodované podľa § 148 ods. 1 O. s. p.

12. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 08. 04. 2014, č. k. 4Cob/47/2013-526, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 23 907,72 eur s príslušenstvom zmenil tak, že návrh zamietal s tým, že žalovanému patrí náhrada trov celého konania. Ďalej rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách štátu zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť štátu trovy konania 3,86 eur.

13. Rámcová zmluva mala podľa odvolacieho súdu stanoviť obchodné podmienky ako nákupu tovaru podľa požiadaviek kupujúceho, tak aj poskytovanie technickej pomoci a riešenia technologických postupov výroby. Pri dodávke tovaru a uzatváraní kúpnych zmlúv platil bod II rámcovej zmluvy, a to spôsob objednávania, kde vlastný nákup bude riešený na základe jednotlivých požiadaviek kupujúceho, s tým, že v objednávke je záväzne požadovaná dodávka s uvedením úplnej, kvalitatívnej, kvantitatívnej a cenovej špecifikácie, ako i termíny a spôsob dodávky. Vychádzajúc z rámcovej zmluvy na dodávku náradia, bolo podľa odvolacieho súdu povinnosťou žalovaného ako kupujúceho včas vystaviť objednávky, aby žalobca ako predávajúci mohol na ne reagovať, pretože podľa časti IV bodu 2, podkladom pre začatie plnenia dodávky je pre predávajúceho potvrdená objednávka. Súd konštatoval, že žalobca nemá žiadnu potvrdenú objednávku zo strany žalovaného na dodávku tovaru, preto nemôže preukázať uzavretie kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Ak nie je zachovaný postup podľa rámcovej zmluvy a dodacích podmienok predkladania potvrdených objednávok od objednávateľa - kupujúceho žalovaného, kde v bode II rámcovej zmluvy je presne popísaný spôsob objednávania, dopyt, ponuka, objednávka, dodávka technologickej pomoci a realizácia objednávky, potom podľa krajského súdu u žalobcu nie je unesené dôkazné bremeno na uzavretie priamych kúpnych zmlúv na tovar z predmetu sporu.

14. Odvolací súd poukázal aj na stanovisko žalovaného, že náradie, ktorého cenu požaduje žalobca zaplatiť, bolo dodávané v súvislosti s predmetom rámcovej zmluvy, a to riešenia technologických postupov výroby za výlučného použitia dodaného náradia od žalobcu, ktorý mal riešiť technologický postup výroby. Úspech, či neúspech žalobcu pri navrhovanej zmene technologického postupu, ešte podľa odvolacieho súdu neznamenal jeho prijatie zo strany žalovaného a je výlučne na žalovanom ako sa rozhodne, pričom záznamy o kontrole mali uľahčiť rozhodovanie žalovaného pri zmene technológie výroby. Podpísané dodacie listy podľa odvolacieho súdu neznamenia uzavretie kúpnej zmluvy na množstvo a druh tovaru podľa jednotlivých faktúr a tovaru v dodacích listoch, pretože dodacie listy neuvádzajú kúpne ceny jednotlivých náradí, ako podmienku na uzavretie kúpnej zmluvy. Rovnako

zaevidovanie tovaru do nárazníkového skladu podľa dodacích listov, neznamená riadne uzavretie kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, vrátane povinnosti zaplatiť kúpnu cenu, ak sa účastníci na kúpnej cene dohodli. Žalobca preto neunesol dôkazné bremeno na tú skutočnosť, aby došlo k dohode o kúpe tovaru vymedzeného jednotlivo a do druhu, aj s príslušnou cenou tak, ako je uvedená vo fakturácii.

15. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd ďalej uviedol, že Ing. N. na pojednávaní dňa 09. 02. 2010 na Krajskom súde v Prešove potvrdil, že technologické skúšky si nepreplácal, pretože v prípade, že by došlo k prijatiu jeho technologického postupu, vrátilo by sa mu to v cene odkupovaného náradia. Z toho podľa odvolacieho súdu vyplýva, že skúšky technologických postupov, vrátane použitia náradia neboli robené s predpokladanou odplatom za tieto skúšky. Preto aj použité náradie na tieto skúšky by sa nemalo preplácať, pretože cena by sa potom premietla do budúcej uzavretej kúpnej zmluvy.

16. Odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu na zaplatenie ceny nástrojov v rozsahu 13 449,83 eur s príslušenstvom s poukazom na to, že tento tovar, ktorý sa nachádzal v nárazníkovom sklade žalovaného, nebol použitý, nemusí ho žalovaný zaplatiť, pretože nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy. Podľa súdu prvej inštancie došlo k uzavretiu zmluvy o predaji náradia v tých prípadoch, v ktorých pri ohliadke vykonanej 15. 08. 2012 bolo preukázané, že náradie bolo použité. Takýto právny názor je podľa odvolacieho súdu nesprávny, pretože vychádza len z toho, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy v dôsledku použitia tohto náradia, resp. v dôsledku vykazovania použitia tohto náradia v nárazníkovom sklade žalovaného. Takéto konštatovanie na uzavretie kúpnej zmluvy nemá podľa odvolacieho súdu podklad vo vykonanom dokazovaní, resp. nemá podklad v právnom hodnotení, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, kde by bol prejavovaný úmysel žalovaného kupovať tento tovar, že tomu predchádzala objednávka zo strany žalovaného, ktorá bola akceptovaná žalobcom dodaním vymedzeného tovaru v dohodnutej cene žalovanému. Z hľadiska zisteného skutkového stavu a právneho vymedzenia kúpnej zmluvy nebolo v konaní preukázané, aby použitý tovar v rozsahu 23 907,72 eur mal povinnosť zaplatiť žalovaný titulom uzavretej kúpnej zmluvy.

17. Odvolací súd uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že tento tovar si objednal žalovaný, že účastníci sa dohodli na cene a na kúpe tovaru. Nie je možné podľa odvolacieho súdu hovoriť ani o konkludentnom konaní, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy použitím tovaru, keď aj podľa rámcovej zmluvy - časť V bod 3, tovar sa stáva majetkom kupujúceho až po úplnom uhradení daňového dokladu (faktúry) predávajúcim, ale samozrejme za predpokladu uzavretia kúpnej zmluvy. Uzavretie kúpnej zmluvy predpokladá jednanie zmluvných strán ohľadom predmetu kúpy, t. j. uvedenie kvantitatívnej, kvalitatívnej a cenovej špecifikácie tovaru a termínu dodávky, ako to vyplýva z časti II rámcovej zmluvy, to znamená záväznú objednávku dodávky s úplnou kvalitatívnou, kvantitatívnou a cenovou špecifikáciou, ako aj termínom spôsobu dodávky a samotnú realizáciu objednávky, t. j. odovzdať kupujúcemu tovar v súlade s objednávkou. Dodací list neznamená ukončenie kúpnej zmluvy odovzdaním tovaru kupujúcemu.

18. Ak žalobca poukazuje na to, že žalovaný nevyužil ust. § 464 Obchodného zákonníka a neodmietol tovar, resp. § 472 Obchodného zákonníka, tak odvolací súd dodal, že odmietnuť tovar môže len ten, kto uzavrel zmluvu o predaji, resp. kúpnu zmluvu na skúšku. Zo strany žalobcu preto nebolo preukázané, že by došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, resp. kúpy na skúšku medzi ním a žalovaným. Ak žalovaný nie je vlastníkom ako kupujúci tovaru, nemá ani dôvod tento tovar odmietnuť. Preto žalobca podľa odvolacieho súdu nemôže uplatňovať tie nároky, ktoré by mu patrili v prípade uzavretia kúpnej zmluvy ako predávajúcemu, pretože nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy. Nejde tu len o právne zhodnotenie, ale aj o zistený skutkový stav, ktorý nenasvedčuje uzavretiu kúpnej zmluvy. Preukázanie uzavretia kúpnej zmluvy je dôkazné bremeno žalobcu, ktoré žalobca v konaní neunesol. Preto z neuzavretej kúpnej zmluvy nemôže si žalobca v tomto konaní uplatniť nárok na zaplatenie kúpnej ceny a odvolací súd žalobu zamietol.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

20. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Podľa žalobcu, odvolací súd uviedol viacero právnych názorov, ktoré sú v rozpore s jeho skoršími vyjadreniami, ktoré nemajú oporu v preukázanom skutkovom stave a ku ktorým dospel nesprávnym výkladom právnych noriem. Žalobca má za to, že odvolací súd nesprávne právne posúdil účel rámcovej zmluvy s poukazom na výpoveď konateľa žalobcu Ing. C. N. zo dňa 09. 02. 2010, ktorej výklad je v zjavnom rozpore so skutočným prejavom prezentovaným Ing. C. N. na pojednávaní dňa 09. 02. 2010. Žalobca zdôraznil, že by bolo v rozpore so základnými princípmi podnikania, aby žalobca investoval kúpnu cenu, ktorú uhradil svojmu dodávateľovi vo výške viac ako 1 milión vtedajších Sk len za tým účelom, aby predviedol zavedenie nového technologického postupu do výroby žalovaného, keď jeho ziskom mal byť len rozdiel medzi nákupom od jeho dodávateľa a kúpnu cenou fakturovanou žalovanému. V rámci dokazovania v súdnom konaní podľa žalobcu nikde nebolo spomenuté, že použité náradie na skúšky, by sa nemalo preplácať, resp., že jeho cena by sa potom premietla do budúcej uzavretej kúpnej zmluvy, tak ako uvádzal odvolací súd. Zároveň nikde o žiadnej budúcej kúpnej zmluve nebola ani len zmienka. Naopak, Ing. Lastivka - zamestnanec žalovaného na pojednávaní dňa 23. 06. 2011 potvrdil, že cena za technologickú štúdiu vyčíslená nebola, ale bola započítaná v cene náradia, ktoré sa malo používať. Preto v súlade s § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka, z rámcovej zmluvy, výpovedí účastníkov, ako aj z ostatných vykonaných dôkazov je jednoznačne preukázaný úmysel žalobcu odpredať žalovanému náradie, ako aj úmysel žalovaného toto odkúpiť a používať. Vzhľadom na uvedené je podľa žalobcu potrebné vykladať prejav jeho vôle tak, že uzavrel so žalovaným kúpnu zmluvu. Jednoznačný je tiež prejav vôle žalobcu, že tento sa v rámci zmluvy zaviazal poskytovať servis náradia, ktoré odpredá žalovanému a technickú pomoc, ako toto žalovanému predané náradie správne využívať. Skutočnosť, že prioritou zmluvného vzťahu medzi účastníkmi bol nákup a predaj náradia potvrdzuje aj ustanovenie článku VII bod 9. rámcovej zmluvy, podľa ktorej predávajúci sa zaviazal poskytovať bezplatné technické poradenstvo súvisiace s používaním dodávaného tovaru v praxi - teda až po odkúpení tovaru žalovaným ako kupujúcim. Odvolací súd zároveň podľa žalobcu opomenul, že v konaní bolo preukázané dodanie tovaru (podpismi dodacích listov) a následné zaúčtovanie faktúr v cene odkontrolovanej zodpovednými osobami, čo jednoznačne preukazuje prioritu dodávania náradia.

21. Nesprávne posúdenie objednávok odôvodňuje tým, že z rámcovej zmluvy v žiadnom prípade nevyplýva obligatornosť písomnej formy realizácie jednotlivých objednávok kupujúcim, ani povinnosť predávajúceho objednávkou písomne potvrdiť. Takéto povinnosti nevyplývajú ani z príslušných zákonných ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené potvrdil aj odvolací súd v uznesení zo dňa 09. 02. 2010, č. k. 4Cob/80/2009-249 (strana 6. uznesenia), avšak v dovolaní napadnutom rozsudku vyjadril úplne opačný právny názor, vyvodený z totožného skutkového stavu. V napadnutom rozsudku navyše odvolací súd uviedol, že nie je možné hovoriť o všeobecnej praxi o dodávke tovaru len na základe ústnych zmlúv, pričom sám odvolací súd potvrdil, že má vedomosť o tom, že v rokoch 2004 a 2005 boli dodávky tovaru realizované na základe ústnej dohody. Žalobca dodal, že z praxe, ktorú medzi sebou účastníci konania zaviedli, vyplýva aj ústne uzatváranie kúpnych zmlúv na základe ústnych objednávok žalovaného (14 objednávok vybavených bez toho, aby tieto boli písomne zaslané žalobcovi a žalobcom písomne potvrdené) a konkludentného konania žalobcu s poukazom na § 266 ods. 2 Obchodného zákonníka. Preto nebolo potrebné, aby žalovaný zaslal žalobcovi písomnú objednávku, taktiež nebolo potrebné jej formálne písomné potvrdenie.

22. Podľa žalobcu odvolací súd ďalej nesprávne právne posúdil aj uzavretie kúpnej zmluvy, nakoľko údajne nebolo v konaní preukázané, aby použitý tovar v rozsahu 23 907,72 eur mal povinnosť zaplatiť žalovaný titulom uzavretej kúpnej zmluvy. Žalobca má za to, že medzi účastníkmi vznikla v súlade s platnou legislatívou a súdnou praxou kúpna zmluva, a to na základe ústnej objednávky žalovaného a následného konkludentného správania žalobcu dodaním objednaného tovaru. Keďže žalovaný tovar prevzal, tento bez zbytočného odkladu neodmietol, ba dokonca potvrdil, že s tovarom manipuloval a tento používal a v časti aj zničil, je podľa žalobcu nesporné, že žalovanému vznikla povinnosť za tento tovar žalobcovi zaplatiť kúpnu cenu. Nielenže zo súdnej praxe vyplýva, že zákon nevyžaduje písomnú objednávku, ale taktiež možno podľa žalobcu konštatovať vznik kúpnej zmluvy a existenciu nároku na

zaplatenie kúpnej ceny iba z titulu potvrdenej faktúry. Už tým, že do dispozície žalovaného sa dostalo predmetné náradie, je potrebné hovoriť v súlade so súdnou praxou o dodaní tovaru. Naopak z vykonaného dokazovania vôbec nevyplývalo, že by dodacie listy mali byť len evidenciou dovezeného tovaru žalobcom do areálu žalovaného. Preto záver odvolacieho súdu, že nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a žalobca si nemôže v tomto konaní uplatniť nárok na zaplatenie kúpnej ceny, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutkového stavu.

23. Žalobca napokon neakceptuje ani záver odvolacieho súdu, že žalovaný sa nemusel rozhodnúť pre zmenu technológie a úspech, či neúspech žalobcu pri navrhovanej zmene technologického postupu ešte neznamenal prijatie zo strany žalovaného, nakoľko takýto záver je nielen v rozpore so zisteným skutkovým stavom, ale popiera základné princípy právnej úpravy kúpnej zmluvy a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Žalobca zdôraznil, že ako predávajúci nemôže niesť zodpovednosť za to, že zamestnanci žalovaného nepremyslene objednali špecifický tovar, ktorý následne používali a napokon sa rozhodli, že ho využívať ďalej nebudú, pričom ani neodmietli tovar v skúšobnej dobe. Takéto právne posúdenie veci odvolacím súdom je neudržateľné a je v rozpore s platnou právnou úpravou obsiahnutou v § 16 Obchodného zákonníka.

24. V prípade, ak mal odvolací súd za to, že medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, podľa žalobcu mal odvolací súd po právnom posúdení veci uviesť inú právnu kvalifikáciu danej veci, ktorú by podľa odvolacieho súdu bolo možné aplikovať na daný skutkový stav, nakoľko právna kvalifikácia uvedená v žalobe nie je pre súd rozhodujúca a právne posúdenie nároku patrí len súdu samému. Ak mal odvolací súd za to, že žalovaný nemusí za dodaný tovar zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu, pretože nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a náradie nie je vo vlastníctve žalovaného, mal nárok žalobcu posudzovať ako náhradu škody vo výške 23 907,72 eur, za ktorú škodu zodpovedá žalovaný, nakoľko tento ju spôsobil znehodnotením použitého náradia.

25. S poukazom na vyššie uvádzané žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 19. 12. 2012, pod č. k. 1Cb/197/2006-476 ako vecne správny potvrdí a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania, prípadne, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

26. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že s dovolaním žalobcu a dôvodmi v ňom uvedenými nesúhlasí. Žalobca podľa žalovaného svoje dôkazné bremeno neuniesol a snažil sa nahradiť presne vymedzené povinnosti v rámcovej zmluve konkludentnými prejavmi, ktoré mali slúžiť k nekontrolovanej dodávke určitých súčiastok potrebných k testovaniu nového technologického postupu výroby.

27. Podľa žalovaného nie je možné akceptovať tvrdenie žalobcu uvádzané v dovolaní, že v rozhodnutí krajského súdu 4Cob/80/2009 a v napadnutom rozsudku krajského súdu, sú rozpory. Žalovaný zdôraznil, že rozsudok Okresného súdu v Bardejove č. k. 1Cb/197/2006 zo dňa 19. 12. 2012 má viacero pochybení, ktoré uvádza napadnutý rozsudok krajského súdu z 08. 04. 2014. Krajský súd napriek rozsiahlemu dokazovaniu, ktoré previedol vo veci samej Okresný súd Bardejov, vykonal dokazovanie výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu - Ing. N.. V rozsiahlom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k veci samej, je podľa žalovaného množstvo dôkazov o tom, že žalobca, konkrétne Ing. N., vykonával v zariadení žalovaného skúšky predkladaného tovaru so snahou aplikovať nový výrobný postup, ktorý by zaručil pravidelné dodávky príslušných druhov súčiastok zo strany žalobcu žalovanému. Keďže skúšky nepotvrdili možnosť aplikácie nového výrobného postupu, nedošlo ani k objednaniu súčiastok, ktoré žalobca dovážal do nárazníkového skladu, ktorý bol plne v jeho dispozícii a teda nedošlo k platne uzavretým objednávkam, ako to riešila rámcová zmluva. Žalovaný preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu zamietol, pretože Krajský súd Prešov svojím rozhodnutím sp. zn. 4Cob/47/2013 zo dňa 08. 04. 2014 správne vyhodnotil rozsiahle dokazovanie vo veci samej, odstránil pochybenia okresného súdu a právne bez akýchkoľvek pochybností zdôvodnil svoje rozhodnutie. Jeho zmena by bola potvrdením rozsudku súdu prvej inštancie, ktorého právne

zdôvodnenie bolo v rozpore s vykonaným dokazovaním.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné zamietnuť, pretože nie je dôvodné (§ 448 C. s. p.).

29. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O. s. p.

30. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania. V dovolacom konaní procesné podmienky upravujú ustanovenia § 236 a nasl. O. s. p. (I. ÚS 4/2011).

31. Dovolanie v občianskom súdnom konaní je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým môže dovolací súd zasiahnuť do už odvolacím súdom právoplatne nastoleného stavu právnej istoty účastníkov konania o predmete konania. Preto dovolanie neslúži na nápravu akýchkoľvek väd prvoinštancnej alebo odvolacej fázy základného konania, ale len väd, ktorých závažnosť zákonodarca povýšil nad právnu istotu účastníkov konania (I. ÚS 35/2013).

32. Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone [§ 238 O. s. p. (pokiaľ ide o rozsudok) a § 239 O. s. p. (pokiaľ ide o uznesenie)], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (§ 237 O. s. p.) Dovolaním z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťou, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (ust. § 242 O. s. p.).

33. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenený podľa ods. 1, resp. v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (odsek 3).

34. V posudzovanom prípade odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť 23 907,72 eur s príslušenstvom zmenil tak, že návrh zamietá s tým, že žalovanému patrí náhradu trov celého konania. Preto je proti napadnutému rozhodnutiu

dovolanie prípustné podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p.

35. Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

36. Dovolateľ ako dovolací dôvod uplatnil § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

37. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

38. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, pretože odvolací súd dospel k právnomu záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na uzavretie kúpnej ceny náradia v zmysle Rámcovej zmluvy na dodávku náradia č. 1/20104.

39. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou domáhal peňažného plnenia na základe Rámcovej zmluvy na dodávku náradia č. 1/2004, uzavretej sporovými stranami, ktorá obsahovala podmienky pre nákup a predaj náradia a poskytovania technickej pomoci vrátane servisu náradia, vyriešenia technologických postupov, výroby za výlučného použitia dodávaného náradia. Na základe toho žalobca dodával žalovanému hnutelné veci dojednané v prílohe rámcovej zmluvy.

40. Obchodný zákonník v rámci uplatnenia princípu bezformálnosti zmlúv umožňuje uzavierať aj zmluvy nepomenované (inominátne), t. j. zmluvy, ktoré nezodpovedajú jednotlivým typom zmlúv upravených zákonom. V tomto konaní predložená Rámcová zmluva predstavuje typ inomínátnej zmluvy, s podstatnými náležitosťami kúpnej zmluvy a dohodou o poskytnutí technickej pomoci vrátane servisu náradia, riešenia technologických postupov výroby za výlučného použitia dodávaného náradia od žalobcu. Článok II Rámcovej zmluvy upravuje spôsob objednávania, kde vlastný nákup bude riešený na základe jednotlivých požiadaviek kupujúceho, s tým, že v objednávke je záväzne požadovaná dodávka s uvedením úplnej kvalitatívnej, kvantitatívnej a cenovej špecifikácie, ako i termíny a spôsob dodávky. Rámcová zmluva tak predpokladala dodávky tovaru na základe samostatných potvrdených objednávok (článok II, ako aj článok IV zmluvy).

41. Dovolací súd poznamenáva, že samotná Rámcová zmluva výslovne neuvádza, že kúpne zmluvy sa museli uzatvárať výlučne v písomnej forme. Stotožňuje sa však so záverom odvolacieho súdu, že predložené dodacie listy, na ktoré poukazuje žalobca v priebehu celého konania, neobsahujú zmluvne určené náležitosti, ktoré si účastníci Rámcovej zmluvy dohodli. Ide o náležitosť „úplnej kvalitatívnej, kvantitatívnej a cenovej špecifikácie, ako i termíny a spôsob dodávky“, na základe ktorej náležitosti by bolo možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že došlo medzi ním a žalovaným k uzavretiu kúpnej zmluvy, podľa ktorej by mal nárok na zaplatenie kúpnej ceny. Žalobca počas konania nepredložil žiadnu potvrdenú objednávku zo strany žalovaného na dodávku tovaru, preto nemohol preukázať uzavretie kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. A to ani s akcentom na možnosť uzavretia kúpnej zmluvy ústne, keďže žalovaný v konaní, žalobcom uplatnené plnenie poprel. Na toto konanie totiž nemá žiadny vplyv tá skutočnosť, že medzi účastníkmi došlo v minulosti k uzatváraniu kúpnych zmlúv ústnou formou, za ktoré zmluvy žalovaný zaplatil účastníkmi dohodnutú kúpnu cenu.

42. Dovolací súd ďalej uvádza, že jednou z podmienok práva na spravodlivý súdny proces zaručený Listinou základných práv a slobôd je dodržanie zásady iura novit curia, ktorou bolo ovládané občianske súdne konanie. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5Cdo/196/2009, v zmysle ktorého účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok, alebo

obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. V zmysle uvedenej zásady, bolo úlohou odvolacieho súdu tvrdené skutočnosti podriaďiť pod hypotézu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

43. Nakoľko je daný dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 449 ods. 1 a § 450 C. s. p.).

44. O trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd podľa ustanovenia § 453 ods. 3 C. s. p.

45. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.